

конф. (м. Чернігів, 23–24 квіт. 2020 р.): у двох томах. Т. 2 /гол. ред.: О. М. Тогочинський. Чернігів: Академія ДПіТС. 2020. С. 343-346.

2. Canale, M. Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied linguistics*. 1980. Vol. 1(1). P. 1-47.

3. Harmer, J. *The Practice of English Language Teaching*. Harlow: Longman, 2016.

Meyer, H. Professionalisierung in der Lehrerbildung. In: ders.: *Türkländischdidaktik*. Berlin: Cornelsen Scriptor, 2001. S. 199-253.

Мельник Людмила

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ У СТУДЕНТІВ ЗВО

У процесі навчання майбутніх учителів у закладах вищої освіти важливо створити цілісну систему знань, умінь, навичок із застосуванням інтерактивних методів навчання і набуття досвіду самостійної роботи з відповідними засобами, що, за умов мотивації навчання та прагнення до впровадження нового, забезпечить формування комунікативних здібностей у студентів. Інтерактивні технології дозволяють кожному студентові максимально проявити свої інтелектуальні та творчі здібності, заохочують самостійність та ініціативність.

Застосування в освітньому процесі інтерактивних методів навчання допомагає студентам досягти плавного переходу від набуття лексичних мовленнєвих умінь у процесі комунікації, збільшить діапазон термінологічної лексики за фахом, зробить процес навчання цікавим, пізнавальним, професійно-спрямованим та особистісно значущим. Організація навчання з систематичним використанням інтерактивних методів передбачає моделювання життєвих ситуацій, активне використання рольових ігор, спільне знаходження розв'язку тієї чи іншої проблеми, яке спирається на основі аналізу відповідної ситуації. Варто зазначити, що почуття групової належності є важливим аспектом інтерактивного навчання. Це надає слабким, нерішучим у собі студентам змогу почувати себе надійно, у них вселяється впевненість у процесі подолання труднощів. Під час навчальних занять, коли здобувачі освіти навчаються спільно, вони відчують суттєву емоційну й інтелектуальну підтримку, що надає їм можливість вийти за рамки рівня знань і вмінь, якими вони володіють на сьогодні.

Великою популярністю в студентів користуються, так звані, інформаційні інтерактивні методи навчання. Це способи діалогічної взаємодії учасників навчання з метою обміну матеріальними або духовними цінностями. Також активно використовуються в освітньому процесі пізнавальні інтерактивні

методи. Це спосіб пізнавальної взаємодії (діалогу) учасників із метою отримання нових знань, їх систематизації, творчого вдосконалення професійних умінь і навичок [1]. Серед таких методів використовуються різноманітні ділові та рольові ігри. Перед заняттям студенти отримують рекомендації з розробки ефективних рольових ігор, вивчають технологію проведення рольової гри.

Інтерактивні методи активізують інтелектуальні здібності у здобувачів освіти, розвивають фантазію, виробляють уміння толерантно ставитись до чужих думок. Ця діяльність потребує певної підготовки тих, хто навчається, ознайомлення їх із правилами застосування інтерактивних методів. Інтерактивне навчання істотно трансформує роль педагога в керівництві ним. Викладач за такого підходу перетворюється на консультанта, порадника, координатора, котрий направляє думку студента в потрібне русло самостійного пошуку, допомагає вибирати джерела інформації (проте не пропонує вирішення проблеми в готовому вигляді [2].

Отже, використання інтерактивних методів в освітньому процесі сприяють формуванню комунікативних умінь у майбутніх фахівців, створенню атмосфери співпраці та взаємодії в навчальному колективі, надає педагогу можливість стати справжнім лідером.

Список використаної літератури

1. Гончаров, С. М. *Інтерактивні технології навчання в кредитно-модульній системі організації навчального процесу*. Навчально-методичний посібник. Рівне: НУВГП. 2006. 172 с.

2. Мельник, Л. В. Експериментальне дослідження формування готовності майбутніх учителів до застосування інтерактивних технологій у навчальному процесі. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми* : Зб. наук. р. Київ; Вінниця : ДОВ «Вінниця». 2010. Вип. 23. С. 335-341.

Мельник Тетяна

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

ПРОСТІР РОМАНУ І. МАК'ЮЕНА «ЗАКОН ПРО ДІТЕЙ»

Роман «Закон про дітей» (*The Children Act*, 2014) є невеликим відрізком життя професіонала високого рівня, судді Високого Королівського суду, Фіони Мей. Сюжет організований навколо справи про долю юнака з сім'ї свідків Єгови, хворого на лейкоз. Вирішується питання про переливання крові хлопчику з метою його порятунку. Постановивши не брати до уваги протести батьків і громади, Фіона рятує життя юнака і починає грати в ній особливу роль, проте відгукнутися на спроби молодшої людини зблизитися, допомогти їй зорієнтуватися в житті, вона з професійною обережністю не наважилася.